Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 46. | Нинѣ: гр. Прок. Д. исп. рим. 40 Мучен. | Завтра: гр. Василія исп. рим. Апелѣ | Четверъ 27 лютого (10 марта) 1892. | Всхôдъ сонця 6 г. 25 м.; захôдъ 5 г. 58 м. Баром. 761; термом. — 1·6° — 6·4°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

4. Засѣданє Сойму зъ дня 25 лютого (8 марта) 1892.

До послѣдного засѣданя соймового наспѣли крôмъ вже выказаныхъ отсй важнѣйшй петиціи до Сойму: Громады: Вороблевичѣ, Завада и Вымыслôвка о запомогу на будову школы; Потуторы, Хриплинъ и Берлинъ о зниженє престацій шкôльныхъ; — Товариство дякôвъ станиславôвскои епархіѣ о зрôвнанє ихъ платнѣ зъ поборами орґаністôвъ и о запомогу; — бурсы: перемыска, руска бурса бережаньска и тернопôльска, академічне Товариство „Ватра“, спôлка молочарска въ Гачовѣ, Товариство „Просвѣта“ о запоги; — ОО. Капуцины въ Олеську о запомогу на реставрацію монастиря и церкви; о. Илярій Домбчевскій о дожизненну запомогу; Анна Лопатиньска, вдова по священику, и Станіслава Лясоцка, директорка провінціонального театру о запомоги; — зарядъ школы въ Борини о запомогу на справленє токарнѣ; — громада Пôддністряны о запомогу на внутрѣшнє устроєнє церкви; — громада Яворôвъ о розложенє ратъ позички на будову касарнѣ на 20 лѣтъ; львôвске Товариство педаґоґічне о змѣну закона що до правныхъ вôдносинъ стану учительского, о пôдвысшенє платнѣ и призванє додатку дорожняного. — Загаломъ наспѣло доси 452 петицій, котрй передано дотычнымъ комісіямъ. При петиціи учителѣвъ школы народнои въ Мостискахъ о зачисленє до высшои клясы пôдъ взглядомъ платнѣ промавлявъ пос. гр. Стадницкій, а пос. Мідовичь пôдпиравъ петицію функціонарѣвъ шпиталю загального въ Ряшевѣ.

Зъ порядку дневного наступили першй читаня справоздань Выдѣлу краєвого. Справозданє въ справѣ увôльненя домôвъ робôтничихъ вôдъ податку передано комісіи буджетовôй; — о внесеню пос. Бобчиньского — комісіи буджетовôй; управильненє стапіѣ мытовои на гостинци въ Пôдволочискахъ — комісіи дороговôй; — въ справѣ дешевшого найму касарень для жандармеріѣ — комісіи адміністраційнôй; — о петиціи громадъ Струсôвъ и доокольичныхъ въ справѣ утвореня суду повѣтового въ Струсовѣ — комісіи правничôй.

Дальше ухвалено безъ дебаты концесіи на 5 лѣтъ на побôръ оплатъ мытовыхъ Радамъ повѣтовымъ: въ Станіславовѣ на дорозѣ повѣтовôй пôдгаєцко-галицкôй, въ Теребовли на дорозѣ Теребовля-Будзанôвъ, въ Бялôй, въ Тарнобжеґу, въ Жидачевѣ на дорозѣ Жидачѣвъ-Журавно, въ Ярославли вôдъ моста на рѣцѣ Любачѣвцѣ въ Монастири.

Рôвножь ухвалено безъ дебаты законы щодо удѣленя права побираня мыта: ц. к. войсковому скарбови вôдъ моста на рѣцѣ Вѣгорѣ въ Коровникахъ; въ хосенъ удержаня дорôгъ громадскихъ Ярославъ-Сѣнява и Перемышль-Порохникъ; Мойсеєви Штайнерови въ Наклѣ, обшарамъ дворскимъ: въ Пôдлужи, Палушичахъ и Устю єзуитскôмъ та громадѣ въ Тиравѣ сôльнôй вôдъ перевозôвъ; обшарамъ дворскимъ: въ Добротворѣ вôдъ моста на Бузѣ, Бережници королѣвскôй вôдъ моста на Днѣстрѣ, въ Станиславчику вôдъ моста на Стирѣ.

Послѣдною точкою порядку дневного, бувъ выбôръ комісіѣ податковои зъ 17 членôвъ, выбôръ одного члена до комісіѣ буджетовои и одного члена до комісіѣ шкôльнои.

Пос. Торосевичь спротививъ ся зъ взглядôвъ формальныхъ, щобы до комісіѣ шкôльнои выбрати дра Савчака, позаякъ вôнъ єсть членомъ Выдѣлу краєвого и не мôгъ бы ставляти самостôйныхъ внесень въ комісіи. — Маршалокъ вôдчитавъ §. 32 реґуляміну соймового, въ котрôмъ каже ся, що члены Выдѣлу краєвого можуть засѣдати въ комісіи. Гр. Стан. Бадені навѣвъ примѣры зъ попереднихъ періодôвъ соймовыхъ, де члены Выдѣлу краєвого, Краиньскій и Смолька, засѣдали въ комісіяхъ.

До комісіѣ податковои выбранй: Абрагамовичь, Альф. Чайковскій, Фрухтманъ, Корн. Городискій, Яворскій, Корытовскій, Лончиньскій, Мідовичь, Незабитовскій, Охримовичь, Розенштокъ, Рутовскій, Слонецкій, Ст. Стадницкій, Шелискій, Вайґель, Вікторъ.

До комісіѣ буджетовои выбрано на мѣсце пос. Романчука о. Сѣчиньского.

При голосованю доповняючôмъ до комісіѣ шкôльнои було 91 послôвъ, абсолютна бôльшôсть 46, а нѣхто не дôставъ абсолютнои бôльшости, бо 37 голосôвъ упало на Савчака, 33 на Ковальского а 17 на Гурика. Длятого треба було приступити другій разъ до голосованя.

Пос. Торосевичь ще разъ забравъ голосъ и сказавъ, що члена Выдѣлу дра Смольку выбрано до комісіѣ статутовои, а пос. Краиньскій не бувъ того року членомъ Выдѣлу.

Результатъ нового голосованя бувъ такій: Голосуючихъ 87 послôвъ, абсолютна бôльшôсть 44; о. Ковальскій дôставъ 49, дръ Савчакъ

2

Якъ молодый Лавро пôшовъ до чорта.

Старо-голяндска історія. — Розповѣла Анна Айхбергъ.

(Дальше.)

Великій де Кайзеръ сидѣвъ въ якôмсь драптивôмъ та замащенôмъ сурдутѣ за столомъ и ледви що пôднѣсъ голову, коли войшовъ Лавро.

— Письмо вôдъ мінгера ванъ Стена.

— Що пише?

— О селедцяхъ, о якихсь рахункахъ, о ледоватôмъ цукрѣ и — тутъ споглянувъ Лавро зъ неконче великою вôдвагою на свого батька — и о любови.

— О любови? Якъ ты то розумѣєшь?

— Такъ, якъ кажу. — И Лавро сѣвъ та заложивъ руки на колѣна. — Видко, татуню, що я радъ бы вырватись на волю, а вамъ забагаєсь неволѣ. Кождый на свôй ладъ. Оно то правда, що не всѣ сыны радй бувають зъ новои мамы, але я не буду мати нѣчого противъ того, коли....

— Коли що?

— Коли пустите мене въ свѣтъ. Пустѣть мене трохи на волю. Я ще не знаю, якъ свѣтъ выглядає; я ще нѣчого не видѣвъ, нѣчого не чувъ. Словомъ сказавши, менѣ видить ся, що Богъ сотворивъ свѣтъ и для якогось тамъ де Кайзера на то, абы вôнъ въ нѣмъ розглянувъ ся, а менѣ хочесь дуже пôзнати свѣтъ и людей.

— И то той сынъ, котрому я давъ житє! — вôдозвавъ ся мінгеръ.

Я вже то собѣ неразъ думавъ, що було бы лѣпше, щобы то бувъ хтось иншій, а не я, — вôдповѣвъ Лавро зôтхнувши.

— То ты ще смѣєшь ставити менѣ условія! Отъ дивѣть ся на него! — свою свободу за мою! Памятайже собѣ: Коли я хочу женити ся, то тобѣ засѣ до того, не смѣєшь о тôмъ и слова говорити.

— Алежь тату, коли пустите мене въ свѣтъ, то будете мати вôльну руку, колижь я тутъ лишу ся, то може всѣляко бути, а погадайте собѣ — тажь и вы були колись молодшй.

— Молодшій! Бодай бы я того бувъ не доживъ!

— А щожь буде, якъ ваша суджена залюбить ся въ менѣ?

Мингеръ схопивъ ся — якъ опареный. — Иди до чорта! Выноси ся менѣ зъ хаты! Обôйду ся безъ тебе — диви ся, чи ты обôйдешь ся безъ мене.

— Чи таки на правду, тату? — И Лавро вставъ.

— Иди до чорта!

— Добре! То пôду до чорта. Оставайтесь зъ Богомъ, тату!

И молодый Лавро выйшовъ зъ комнаты, побѣгъ сходами въ долину и щезъ мингерови зъ очей.

III.

Сіпкенъ видѣло вже не одну велику подѣю. Колись давными часами впали були до него Испанцѣ, иншимъ разомъ зайшовъ бувъ сюды навѣть князь Альба*), що зложивъ бувъ въ старôмъ ратуши на ринку свою кровожадну голову до спочинку. Але всѣ тй подѣѣ були нѣчимъ супротивъ того, що нинѣ тутъ стало ся. Сіпкенскй мѣщане, бачите, увидѣли того дня якогось молодого, добре збудованого чоловѣка, що сидѣвъ середъ толоки на стôльчику вôдъ подою та малювавъ коровы мінгера ванъ Стена. Щобы хтось мôгъ робити зъ коровою щось иншого, якъ лишь хиба єѣ доити, то було шось такъ дурного, що навѣть тота сама корова ажь остовпѣла, такъ тымъ здивувала ся; перестала скубати траву и лишь вытрѣшила очи на маляря. Якійсь малый хлопець а за нимъ и дѣвка вôдъ коровъ прибѣгли за стôльцемъ вôдъ подою.

— Бѣжи, Петре, закличь юфровъ, — шепнула дѣвка до хлопця, а вôдтакъ станула за тою идилічною громадкою та роззявила ротъ.

Дали знати чимъ скорше паннѣ Метѣ: Бѣжѣть скорше юфровъ! Сивули щось стало ся на толоцѣ.

Мінгеръ спавъ якъ разъ по обѣдѣ, коли Метя розбудила его наробивши крику: — Тату, ходѣть на толоку; нашôй сивули щось

---

*) Голяндія належала колись до Испаніѣ, а кн. Альба бувъ тутъ намѣстникомъ испаньского короля.

46, дръ Король 1 голосъ а одна картка була порожна.

На тôмъ закôнчено порядокъ дневный. Опôсля предложивъ пос. Антоневичь внесенє о ухваленє резолюціѣ, взываючои правительство, щобы оно предложило до конституційного трактованя проєктъ закона о заведеню загального безпосередного голосованя при выборахъ до радъ громадскихъ, повѣтовыхъ, Сойму и Рады державнои.— Пос. Гурикъ поставивъ внесенє, жадаюче знесеня мыта на дорогахъ краєвыхъ и обсадженя дорôгъ деревами.— Пос. Мізя интерпелювавъ Выдѣлъ краєвый, чи не було бы на часѣ взяти ся до реґуляціѣ декотрыхъ потоковъ въ живецкôмъ повѣтѣ, щобы дати тамошнымъ людямъ заробокъ. На тôмъ закôнчено засѣданє а слѣдуюче назначено на пятницю.

Оногды вôдбуло ся засѣданє комісіѣ буджетовои пôдъ проводомъ Є. Ексц. дра Дунаєвского. Дръ Дунаєвскій подякувавъ за выборъ на предсѣдателя а вôдтакъ въ загальныхъ чертахъ представивъ свои погляды на справу фінансôвъ краєвыхъ и зазначивъ, що то єсть недадомъ въ нашôмъ Соймѣ, що насампередъ ухвалює ся выдатки а вôдтакъ ажь радить ся надъ способомъ ихъ покрытя. Обѣ справы повиннû рôвночасно трактувати ся. Въ дискусіи надъ способомъ покрытя сегорôчныхъ выдаткôвъ высказано переконанє, що не єсть выключена гадка пôдвысшити додатки краєвû. Зô взгляду на полѣпшенє долѣ учителѣвъ народныхъ треба буде пôдвысшити додатки бодай о стôлько, о скôлько буде того вымагати змѣненый законъ шкôльный. Сталого обтяженя буджету полѣпшенємъ долѣ учителѣвъ не треба покрывати позичкою. Ґенеральнымъ справоздавцемъ буджету выбрано гр. Ст. Баденіого. На внесенє дра Дунаєвского выбрано пôдкомітетъ зложеный зъ послôвъ: Абрагамовича, гр. Ст. Баденіого, Хшановского, Мархвицкого и Щепановского, котрый буде радитя пôдъ проводомъ дра Дунаєвского.

Внесенє пос. дра Савчака въ справѣ основаня рускои ґімназіѣ, придѣлено въ комісіи шкôльнôй ґр. Войтѣхови Дѣдушицкому.

Въ комісіи адміністраційнôй переведено дискусію информаційну надъ правительственнымъ предложенємъ о проєктѣ закона ловецкого, котрого реферата придѣлено пос. Ад. Єнджейєвичови.

Предложеня Выдѣлу кр. о змѣнахъ територіяльныхъ, политичныхъ и автономічныхъ придѣлено до реферату посламъ: Толищевскому, Живицкому, Вікторови, Дворскому, Пашковскому, Ник. Торосевичеви, Поповскому, Шептицкому и Тшецескому.

Предложенє о змѣнѣ закона о церковнôй конкуренціи придѣлено пос. Вікторови

Зъ комісій соймовыхъ уконституовали ся дальше слѣдуючû:

адміністраційна выбрала: Щасного Козебродского предсѣдателемъ, Ґустава Ромера, заступникомъ предсѣдателя; секретарями пп.: Николая Торосевича и Тшецеского;

банкова: предсѣдателемъ Поляновского, заступникомъ Ґорайского, секретаремъ Сціпіона.

петиційна: предсѣдателемъ Голыѣвского, заступниками: Мазаракого и Міцевского, секретарями: Меруновича и Гаморака.

дорогова: предсѣдателемъ Менциньского, заступникомъ предсѣдателя Альфонса Чайковского, секретаремъ Фр. Єнджейовича;

податкова: предсѣдателемъ Яворского, заступникомъ предсѣдателя Абрагамовича, секретаремъ Стан. Стадницкого;

господарства краєвого: предсѣдателемъ кн. Сапѣгу, заступниками предсѣдателя: ґр. Ив. Тарновского и Поляновского, секретарями: Ив. Гнонньского и Вівієна.

Переглядъ политичный.

Conserv. Corr. доносить, що Рада державна збере ся дня 26 цвѣтня на нову сесію и буде радити ажь до 21 мая. Та сама часопись доносить, що правительство предложить палатѣ проєктъ закона о сталôмъ пôдвысшеню пенсій урядникамъ державнымъ. На ту цѣль треба буде 5 до 6 міліонôвъ.

Проєктъ розширеня дѣяльности щадницъ почтовыхъ на побиранє податкôвъ опирає ся на тôмъ, що кождый урядъ податковый буде мати въ щадници почтовôй своє окреме конто, а податники будуть мати право платити податки чеками почтовои щадницѣ.

Въ австрійскôй анкетѣ для управильненя валюты промавляли вчера директоръ союза банкового Баверъ и редакторъ N. fr. Press-ы Бенедіктъ за заведенємъ золотои валюты.

Зъ Варшавы доносять, що ґен. Гурко вернувши въ суботу зъ Петербурга давъ ся почути, що на конференціи командантôвъ армій и ґен. ґубернаторôвъ ухвалено залишити дальше розмѣщуванє войска.

Вôдозва до почестныхъ и всѣхъ бувшихъ членôвъ товариства „Сѣчь“ у Вѣдни.

Панове Товаришѣ! Якъ разъ минає 25 лѣтъ, чверть вѣку вôдъ тои хвилѣ, якъ у Вѣдни, далеко вôдъ рôдной землѣ, нашû попередники основали огнище нашои національнои жизни — наддунайску „Сѣчь“. Не мѣсце тутъ згадувати про се, чимъ та „Сѣчь“ була для кождого зъ Васъ; не мѣсце доказувати фактами и даными, кôлько та „Сѣчь“ передала народнôй справѣ труженикôвъ, людей щирыхъ и интеліґентныхъ, трѣвкихъ характерôвъ! Тому, хто слѣдивъ за исторією товариства, факты тû звѣстнû.

Судило ся намъ станути сего року на чолѣ сего товариства, въ тôмъ именно роцѣ, котрый закôнчить чвертьвѣкове истнованє научно-забавного національного руско-украиньского товариства „Сѣчь“ у Вѣдни. Пôдъ ту важну хвилю иде покликъ нашъ до Васъ.

Загальнû зборы порѣшили якъ найвеличавѣйше вôдсвяткувати ювілейну хвилю; справу поручено 15 членному комітетови. Вже небавки буде оголошена проґрама и назначеный часъ; въ слѣдъ за тымъ появить ся памятна книга товариства. Пôдписаный комітетъ просить Васъ всѣхъ отсимъ до участи въ ювілейнôмъ обходѣ. Мы порѣшили зложити памятковê альбомъ, просимо присылкою фотоґрафій (візитного формату) пôдпомогти заходы нашû. Просимо дальше о надсыланє мемуарôвъ зъ часу свого членьства: яке тогдѣ було житє въ товариствѣ, якû члены и якû манѣфестаціи на внѣ. Зволѣть въ кôнци Вы всѣ докинути свою лепту на кошты обходу. Послѣдный речинець присылки назначуємо — початокъ цвѣтня. Все те въ имя „Сѣчи“ и для „Сѣчи“!

Панове Товаришѣ! Вôдъ 25 лѣтъ не спромогла ся „Сѣчь“ на манѣфестацію тыхъ розмѣрôвъ, якъ мы поклали собѣ въ проґраму. Не пропустити намъ сеи пригожои хвилѣ, а то мине безповоротно. Нехай та всѣмъ намъ дорога „Сѣчь“ стане на трѣвкû пôдвалины, котрû бы достойно привели єѣ въ другу чверть вѣку истнованя. Въ насъ надѣя, що зрозумѣєте и пôдопрете нашû змаганя.

Вôдъ ювілейного комітету товариства „Сѣчь“ у Вѣдни (VIII. Laudongasse 49. Hochparterre 17).

Іосифъ Партицкій, голова. Иванъ Бережницкій, заступникъ головы. Михайло Иванець,

---

стало ся. И закимъ вôнъ ще мôгъ до Метѣ вôдозвати ся, єѣ вже й не було въ хатѣ.

Мінгеръ розгнѣваный ставъ позѣвати, вôдтакъ здоймивъ изъ стѣны стару заржавѣлу шаблю, наложивъ на голову капелюхъ та пустивъ ся поважнымъ крокомъ черезъ городъ на толоку, де була сивуля, котрôй грозила якась небезпечность.

— А вы що тутъ робите зъ моєю коровою, чоловѣче? — спытавъ Мінґеръ зъ не абы якою вôдвагою, коли станувъ на мѣсци сеи небувалои пригоды.

А гôльтай споглянувъ зъ пôдъ ока на мінгера та єго шаблю. — Ось що роблю, малюю, коли вамъ то не во гнѣвъ буде.

— Малюєте корову? — Боже прости менѣ грѣшному, якій же вôнъ дурный! Та щожь будете робити зъ тымъ образомъ, га?

— Буду дивити ся на него, паноньку.

— Дивити ся, на образъ коровы? Та на що? Чей же єго не будете доити.

— А може продамъ.

— Продасте! А хтожь бы купувавъ намальовану корову, коли може купити собѣ правдиву! И мінгеръ ставъ реготати ся на все горло, а маляръ тогды глипъ по за себе— ажь видить, що за нимъ стоить якійсь малый хлопчище, груба дѣвка и молоденька на весь свѣтъ найкрасша панночка, що ажь таки влѣпила въ него очи зъ подиву. Єму щось такъ здавало ся, якъ бы то свѣтили ся надъ нимъ чорнявû очи та ясне якъ золото волосе, якъ бы видѣвъ передъ собою срѣблисту сукню зъ блѣдаво рожевыми цвѣтками, доокола бѣлои якъ у лебедя шийки чорну оксамітну ленту и широкû зъ дудами рукававы, що обнимали повнû круглû ручки.

Молодець схопивъ ся на рôвнû ноги, трохи не перевернувъ ся черезъ столець, зложивъ свои малюнки и сказавши борзо „Простѣть менѣ мою смѣлôсть, мінгеръ“, пустивъ ся вже ити, коли мінгеръ якъ разъ почавъ знову весело жартувати:

— Чуєшь, Метьо, малюй корову! Продай намальовану корову! О Никито де Кайзере, щобы вы на то сказали!

Маляръ, що малювавъ корову, пристанувъ и споглянувъ крадькома на панну Метю. Метя! Сіпкенъ! Мінгеръ де Кайзеръ! крутило ся єму по головѣ. Ажь наразъ якъ бы дуже розцѣкавленый спытавъ: „Чи вы не мінгеръ ванъ Стенъ?

— А вжежь, що я Гендрікъ ванъ Стенъ, бурмістръ, тутъ таки въ Сіпкенъ, паничу. Але менѣ видить ся, що вы сивули нѣчого злого не зробили, тожь и не потребуєте нѣчого вже бояти ся.

— Колижь такъ, то вы певно знаєте старого де Кайзера въ Ротердамѣ?

— Якъ бы не знати великого мінгера де Кайзеръ? Знаю, — вôдповѣвъ вôнъ поважно маляреви своєѣ коровы.—А вы хто такій, паничу?

— Я… я, то, бачите, я найлѣпшій приятель єго сына.

— Кажуть, що то дуже пустый, легкодушный хлопчище, — та бо не сѣпай мене за полу, Метьо, чуєшь! — ну, але то нѣчого, вôнъ все таки де Кайзеръ, та колись стане нашимъ своякомъ черезъ отсю мою доньку Метю, що має вôддати ся за мінгера де Кайзеръ.

Маляръ поклонивъ ся низенько, а Метя ажь почервонѣлась, такъ засоромилась, коли тымчасомъ дѣвка вôдъ коровъ ажь не могла надивити ся на чепурного молодого мінгера.

— А вамъ якъ на имя, паничу?

— Кому? менѣ? — Менѣ, вашому покôрному слузѣ — на имя Захарко Янзенъ зъ Ротердаму.

Показало ся вôдтакъ, що Захарко Янзенъ мавъ ще й поручаюче письмо вôдъ Лавра де Кайзера до мінгера, котре вôнъ таки заразъ на другій день и принѣсъ. А въ письмѣ тôмъ стояло: „То мôй найлѣпшій, найщирѣйшій приятель, а всяка ласка, яку єму зробите, то якъ бы вы єѣ менѣ зробили....“

Сіпкенъ було собѣ богате голяндске мѣсто, але, якъ то кажуть, забите вôдъ свѣта дошками, розложене доокола торговицѣ, зарослои травою, на котрôй на самôй серединѣ була керниця. Каналъ, що переплывавъ черезъ Сіпкенъ ажь до самого Ротердаму, бувъ обсадженый по обохъ бокахъ рядомъ хорошихъ липъ и тутъ стояли краснû домы, а кождый зъ инакшимъ причôлкомъ, зъ зелено помальованою брамою и зъ мосяжною довбенькою до пуканя. Въ тихôмъ и спокôйнôмъ мѣстѣ ставало иногдѣ веселѣйше, коли переходила чайка, що єѣ зъ цѣлои силы тягнувъ великій

Богданъ Лепкій, Лонгинъ Бачиньскій, секретаре. Ярославъ Бурачиньскій, касіеръ комітету.

Новинки.

Львôвъ дня 26 (9 марта) лютого.

— **Громадѣ Слоньско,** въ повѣтѣ дрогобицкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову будынкôвъ парохіяльныхъ.

— **Є. Екец. панъ Намѣстникъ ґр. Бадені** выѣхавъ вчера вечеромъ до Кракова на похоронъ бл. п. Павла Попеля до Кракова.

— **На похоронъ бл. п. Павла Попеля выѣхали** зô Львова крôмъ Є. Ексц. пана Намѣстника: Є. Ексц. краєвый Маршалокъ кн. Санґушко, Президентъ зелѣзницъ державныхъ дръ Левъ Билиньскій и много пословъ соймовыхъ. П. Президентъ зелѣзницъ зъ Кракова выѣде вже до Вѣдня.

— **Дирекція руху ц. к. зелѣзницъ державныхъ** повѣдомляє, що зъ днемъ 1-го марта 1892 р. выйшовъ III. додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы для перевозу товару на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ.

— **Комітетъ основателѣвъ асекураційного товариства „Днѣстеръ",** котрый що пятницѣ вôдбуває свои засѣданя, залагодивъ доси слѣдуючи справы: 1. Статутъ, остаточно потвердженый ц. к. Намѣстництвомъ и дорученый 22 сѣчня 1892 р. переложено и выдруковано въ языкахъ: рускôмъ, польскôмъ и нѣмецкôмъ. — 2. Въ цѣли осягненя якъ найбôльшои ощадности при збираню грошей на фондъ основный, приступивъ Комітетъ до чекового звязку ц. к. щадницѣ почтовои. За помочію карты зложеня (чека) щадницѣ почтовои можна грошѣ на удѣлы до фонду основного „Днѣстра" вложити безъ коштôвъ на кождôй почтѣ. — 3. Розôслано звыше 1000 статутôвъ зъ вôдповѣдными вôдозвами до Вп. интеліґенціѣ рускои. Тая розсылка вôдбуває ся дальше и покôнчить ся въ найкоротшôмъ часѣ. — 4. Рѣшено вплываючи грошѣ на фондъ основный льокувати въ солідныхъ институціяхъ фінансовыхъ. Въ наслѣдокъ того рѣшеня ульоковано зôбраний до теперь грошѣ по найбôльшôй части въ Банку краєвôмъ у Львовѣ. — 5. Въ цѣли зъ найскоршого зôбраня фонду основного — бо терминъ до уконституованя товариства незадовго вже минає — заименувавъ Комітетъ въ кождôмъ судовôмъ повѣтѣ одного мужа довѣрія. Окрôмъ того роблять ся всѣ приготованя, потрѣбнй до введеня товариства въ житє. — *Комітетъ основателѣвъ товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ".*

— **Вôдзначенє за працю.** Болгарскій князь Фердинандъ надавъ професорови львôвского університету дрови Калинѣ за студіи надъ болгарскимъ языкомъ великій медаль „за науку и штуку".

— **Нове товариство руске** завязало ся у Вѣдни пôдъ назвою „Громада". Минувшои недѣлѣ, т. є. дня 6 марта, вôдбули ся въ сали концертовôй Smeykal-а зборы вѣденьскихъ Русинôвъ въ справѣ завязаня руского товариства у Вѣдни, въ котрôмъ найшлись бы всѣ верствы нашои суспôльности, а особливо кляса робôтнича. Зборы выпали величаво. Явило ся звыше 60 участникôвъ, а зъ половина робôтникôвъ. Зборы вôдзначили своєю присутностію о. дръ Т. Сембратовичъ, о. Пюрко, дръ Бриковичъ и другй. Зôбраныхъ повитавъ академікъ Студиньскій, проводивъ зборамъ докторандъ медицины Павлюкъ. Дебата надъ статутами була дуже оживлена. По нарадѣ вôдбувъ ся комерсъ, въ котрôмъ взяли участь о. дръ Т. Сембратовичъ, о. Пюрко и академики. На цѣли товариства зôбрано звыжъ 30 зр. Рôвножъ выбрано комітетъ зложеный зъ сѣмохъ людей, якъ академикôвъ такъ и робôтникôвъ, котрый має ввести товариство въ житє.

— **Дирекція руского театру** подає отсимъ до вѣдомости, що перше представленє у Львовѣ вôдбуде ся въ недѣлю дня 13 марта а не въ суботу, якъ то первѣстно було оголошено. Буде представлена комедія Карпенка „Мартинъ Боруля".

— **Дръ Василь Дѣдошакъ,** котрый черезъ довгй лѣта въ заступствѣ адвоката Попеля вѣвъ синдикатъ Львова, и котрый за точне, совѣстне и розумне веденє синдикатскои канцеляріѣ одержавъ щедрый даръ и похвальну грамоту вôдъ мѣста Львова, отворивъ уже канцелярію адвокатску въ Бучачи. Щасть Боже на новôмъ мѣсци!

— **Зъ Плавча** пишуть намъ: Яко добрый приклядъ для другихъ громадъ прошу о ласкавe помѣщенє слѣдуючои звѣстки: Д. 28 лютого вôдбувъ ся въ Плавчу вечерокъ селяньскій въ сали шкôльнôй, въ користь бѣднои дѣтворы шкôльнои, пôдъ проводомъ тутешнои Зверхности громадскои. По зôбраню ся публики о 7 год. мѣсцевый управитель школы п. А. Боржемскій мавъ выкладъ: „О земли и людяхъ", при чôмъ навѣвъ и примѣры зъ исторіѣ вôдъ часу панованя цѣсаревои Маріѣ Тересы ажъ до нинѣ, и закôнчивъ свôй выкладъ окликомъ въ честь намъ Наймилостивѣйше пануючого Цѣсаря Францъ Іосифа, котрому зôбранй за бесѣдникомъ выкликнули трикратно: Най живє! Многая лѣта! Присутному о. крил. І. Биливьскому вôдспѣвали зôбранй такъ само: Многая лѣта! По скôнченôй забавѣ чистого гроша остало ся 5 зр., за котрй управитель школы въ имени дѣтворы складає тутешнôй Зверхности щире: Спаси-Богъ! — *Л.*

— **Новй способы гашеня огню.** Въ Краковѣ вôдбувала ся недавно проба гашеня огню выгадаными до того бомбами. Проба выпала добре. Бомбы тй, чи ґранаты — суть то склянй судины, котрй въ часѣ пожару кидає ся въ огонь, а они гасять. Однакъ такого способу гашеня можна уживати найлѣпше лишь въ серединѣ комнатъ, де огонь не розширивъ ся ще значно. Тй бомбы до гашеня огню выгадавъ п. Игн. Высоцкій.

— **Сумнй выгляды на будучнôсть.** Зъ повѣту яворôвского пишуть, що тамъ вже теперь въ деякихъ селахъ велика нужда, особливо тамъ, де ґрунты пѣсковй. Картофлѣ сего року не зародили, а збôжа тамъ завсѣгди родить ся мало. Въ наслѣдокъ голоду проявили ся пошести, тифъ и вôспа, а хочъ лѣкарь ѣздить и записує рецепты, то се не здало ся на нѣ на що, бо ѣсти нема що, а не те щобы купувати лѣки. Въ Сѣдлискахъ, Порудні, Поруденку, Бововѣ, Любôнцяхъ, Рогôзнѣ, Людвиновѣ, Шептичахъ, Мужиловичахъ, Ляшкахъ, Новосѣлкахъ, Ожомли, Бортатинѣ и мн. ин. люде дуже гинуть; по двѣ до чотирй особы умирають денно. До того нема зарôбку нѣгде, а въ дворахъ платять по 12—14 кр. денно, та й на те за богато кандидатôвъ.

— **Огнѣ** въ послѣднихъ дняхъ наробили шкоды: въ Порембѣ спитковскôй, въ повѣтѣ бжескôмъ, згорѣли будынки дворскй, шкода выносить 13.000 зр. а убезпечена на 4.000 зр. Въ Репеховѣ, повѣта бобрецкого, згорѣли збôжевѣ припасы Мошка Ґріна, шкода выносить 2370 зр. по части убезпечена. Въ Закамени, повѣта долиняньского, погорѣли будынки Гершка Розенбавма и спôлки; шкода выносить 3300 зр. убезпечена цѣлковито. Въ Берездôвцяхъ, пов. бобрецкого, згорѣли будынки фондаціѣ ґр. Скарбка на шкоду 4600 зр. убезпечену въ цѣлости.

— **Еміґрація.** Въ Краковѣ придержано знову 9 осôбъ, выбираючихъ ся до Америки, а всѣхъ зъ повѣтôвъ западнои Галичины. Одного зъ тыхъ еміґрантôвъ, походячого зъ повѣта горлицкого, котрый бувъ ще у вѣцѣ бранки, хотѣла перевести черезъ границю якась женщина зô Сташôвки яко свого сына, однакъ штука не удала ся и прибрану часову матѣрь разомъ зъ прибранымъ сыномъ власти арештували.

— **Електричне освѣтленє** буде заведене въ новôмъ будынку почтовôмъ у Львовѣ. Ґазове свѣтло вытворює тепло и шкодить очамъ, тымъ бôльше, що почтовй урядники працюють цѣлыми ночами по бюрахъ. Конторысъ и пляны на електричне освѣтлюванє вже выготовленй и въ найблизшôмъ часѣ вôдошлють ся до міністерского потвердженя.

— **Крадѣжь.** До бюра начальника ц. к. суду въ Равѣ закрали ся передъ кôлькома днями въ ночи незнанй доси злочинцѣ, розбили пôдручну касу и забрали 100 зр. готôвкою и два годинники. Судове слѣдство веде ся.

— **Для бѣдныхъ робôтникôвъ вѣденьскихъ** жертвувавъ баронъ Гіршъ 25 тысячь зр., а загаломъ грошей для тыхъ робôтникôвъ зôбрано 150 тысячь зр. Значный процентъ помѣжь робôтниками становлять жиды.

— **Знову дефраудантъ на Угорщинѣ.** Въ Будапештѣ спроневѣривъ якійсь Дувидъ Люстіґъ Леваі, властитель конторы біржевои, значно великй депозиты комітатовй и — не застрѣливъ ся, але щезъ безъ слѣду.

† Посмертнй вѣсти.

О. Иванъ Мѣйскій, парохъ и властитель Лопѣнки и Тискова, балигородского деканата, померъ 6 марта въ 72 р. житя а 46 священьства. Вѣчна єму память!

Иванъ Микитка, богословъ II-го року, померъ дня 6 марта въ Золановѣ, въ рогатиньскôмъ повѣтѣ, въ 23-мъ роцѣ житя. Вѣчна єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 9 марта. Вчера вôдкрыто анкету для управильненя валюты. Вôддано вôсѣмъ заявленъ а всѣ суть за заведенємъ золотои валюты и мѣрнымъ допущенємъ срѣбныхъ дрôбныхъ грошей. За одиницю грошеву поручають декотрй приняти пôвъ ґульдена, декотрй суть за задержанємъ ґульдена.

Берлинъ 9 марта. Kreuzztg. доносить зъ застереженємъ, що вчера закôнчено переговоры зъ кн. Кумберляндскимъ, котрыхъ наслѣдкомъ було бы наслѣдство сына кн. Кумберляндского на престолѣ бравншвайґскôмъ.

Цетинє 9 марта. Межи Альбанцями а Черногорцями прийшло на граници коло Колошина до кровавои бôйки, въ котрôй Черногорцѣ убили або покалѣчили 19 Альбанцѣвъ.

Курсъ львôвскій

зъ дня 9 марта 1892.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гип. гал. по 200 зр.	319	—	322	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнй за 100 зр.				
Банку гип. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	50	101	20
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	30	99	—
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	80	97	50
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	95	10	95	80
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнй за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	56	—	58	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	53	—	56	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Обліґи за 100 зр.				
Индемниз. гал. 5%	104	50	105	20
Гал. фонд. проп. 4%	93	30	94	—
Обліґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	100	—	100	70
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	97	50	98	20
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	—	91	70
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	20	50	22	50
„ Станіславова	29	—	31	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	70	18	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	11	90	12	30
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	55	5	65
Рубель паперовый	1	25	1	35
100 марокъ нѣмецкихъ	57	90	58	45

конискo. Не найшовъ бы нѣгде такъ догôдного мѣсця для спочинку, якъ на такôмъ поволи плывучôмъ трекшвітѣ, зъ его затишными кабінами та прибраными въ цвѣты и занавѣсы вôкнами, зъ его выгôдными стôльчиками на помостѣ та тыми тоненькими хмарками дыму, що пôднимали ся изъ комина та казали догадувати ся, що тамъ въ кухни лагодять ся якйсь присмаки.

— Житє не стоить, — говорить бувало мінгеръ; а мимо того любивъ вôнъ неразъ яко богатый голяндскій купець сѣсти собѣ на свою чайку каналову, котру вôдтакъ тягнувъ поволи долѣ водою кониско, що якъ той фільософъ спускавъ голову въ долину. Такъ вôдрывавъ ся вôнъ на годину, двѣ, вôдъ роботы, думаючи, що тымъ не дуже надужие провидѣня Божого. Разъ такъ, загорнувшись добре, и зъ склянкою теплого ґроґу пôдъ рукою та зъ фляшинкою мôцнои боровички на столѣ, зъ люлькою въ зубахъ и горшкомъ грани пôдъ ногами, поѣхавъ вôнъ бувъ каналомъ ажь шѣсть миль далеко до Арндту. Побачивши, що й тамъ свѣтъ такій самый, якъ и въ Сіпкенъ, вернувъ ся вôнъ вдоволеный назадъ и бôльше вже его нѣколи не кортѣло змѣняти свого способу житя. Заразъ по тôмъ выбрали его бурмістромъ и то не противъ абы якого противника, бо противъ Николы де Грота.

(Дальше буде.)

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" припимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвіка Пльона, при улицѣ Кароля Людвіка ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвіка Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе моршины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняе веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагоднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

HOTEL IMPERIAL.

Симъ маемо честь завѣдомити Почтенну Публику, що урядилисьмо новый готель о 80-ти комнатахъ въ палатѣ желѣзницѣ державнои

при улици 3-го **мая ч. 3**, п. н.:

Hotel Imperial

и зъ днемъ 6 лютого 1892 вôддалисьмо до ужитку публичного.

Комнаты уряджени зъ найбôльшимъ комфортомъ. — Реставрація пôдъ власнымъ зарядомъ въ готелю.

Комнаты вôдъ 80 кр.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды въ готелю центральнôмъ поручаемо ся и теперь дальшимъ ласкавымъ взглядамъ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

31 ЯНОВИЧЬ и СТРѢЛЬЧУКЪ.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковѝ школы

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣстъ

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Сензаційне!

Нове! **ЧУДО-ПАЛЬМЫ** Нове!

найориґінальнѣйшій предметъ до забавы, за 100 штукъ злр. 5

поручае

Генрихъ Шпільманъ,

Вѣдень Фінфгавсъ.

Посылае ся за послѣплатою або за присланемъ 60 кр. марками почтовыми за 10 штукъ почтою оплатно въ Австріи, Нѣмеччинѣ и т. д. 34

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.